

^Aक्षरः, ¹क्षारः-क्षारी, ²क्षारः ³क्षरणः, ⁴अक्षरम्, चिक्षरिषुः, चाक्षरः;

क्षरितव्यम्, क्षारयितव्यम्, चिक्षरिषितव्यम्, चाक्षरितव्यम्;

क्षरणीयम्, क्षारणीयम्, चिक्षरिषणीयम्, चाक्षरणीयम्;

क्षार्यम्, क्षार्यम्, चिक्षरिष्यम्, चाक्षर्यम्;

ईषत्क्षरः-दुःक्षरः-सुक्षरः;

क्षर्यमाणः, क्षार्यमाणः, चिक्षरिष्यमाणः, चाक्षर्यमाणः;

⁵क्षारः, क्षारः, चिक्षरिषः, चाक्षरः;

क्षरितुम्, क्षारयितुम्, चिक्षरिषितुम्, चाक्षरितुम्;

क्षर्तिः, क्षारणा, चिक्षरिषा, चाक्षरा;

क्षरणम्, क्षारणम्, चिक्षरिषणम्, चाक्षरणम्;

क्षरित्वा, क्षारयित्वा, चिक्षरिषित्वा, चाक्षरित्वा;

विक्षर्य, विक्षार्य, सञ्चिक्षरिष्य, सञ्चाक्षर्य;

क्षारम् २, } क्षारम् २, } चिक्षरिषम् २, } चाक्षरम् २; }
क्षरित्वा २, } क्षारयित्वा २, } चिक्षरिषित्वा २, } चाक्षरित्वा २. }

(301) “क्षल शौचकर्मणि” (X-चुरादिः-1597. सक. सेह. उभ.) [अ]

क्षालकः-लिका,	चिक्षालयिषकः-षिका; ⁶
क्षालयिता-त्री,	चिक्षालयिषिता-त्री;
क्षालयन्-न्ती,	चिक्षालयिषन्-न्ती;
क्षालयिष्यन्-न्ती-ती,	चिक्षालयिषिष्यन्-न्ती-ती;
क्षालयमानः,	चिक्षालयिषमाणः;

1. ‘ज्वलितिकसन्तेभ्यो णः’ (3-1-140) इति कर्तरि णो वा । पक्षे पचाद्यच् (3-1-134) ।
 2. ‘णेऽप्यण्कृतानि भवन्ति क्वचित्’ (परिभाषा) इति ङीप् । इति क्षीरतरङ्गिणी ।
 3. ‘चलनशब्दार्थादकर्मकात्’ (3-2-148) इति युच् ताञ्छीलिकः ।
 4. न क्षरतीत्यक्षरम् । पचाद्यजन्तोऽयम् ।
 5. ‘हलश्च’ (3-3-121) इति संज्ञायां घञ् ।
 6. ण्यन्तस्य धातोरनेकाच्त्वात् ‘धातोरेकाचो हलादेः—’ (3-1-22) इति यच् न ।
 - A. ‘द्वाविमौ पुरुषौ लोके क्षरश्चाक्षर एव च ।
क्षरः सर्वाणि भूतानि कूटस्थोऽक्षर उच्यते ॥’ इति भगवद्गीता (15-16) ।
- [अ] ‘क्षल सञ्चलने—सञ्चये च’—इति क्षीरस्वामी भवादावपि पठति । अन्ये तु क्षरत्वेभौवादिकस्य पाठभेदः क्षलधातुः इति वदन्ति ।